
ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Διεθνές Συνέδριο Νεοελληνικών Σπουδών.—'Από τις 24 'Ιουλίου ως τις 2 Αύγουστου πραγματοποιήθηκε στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης το «Διεθνές Συνέδριον Νεοελληνικών Σπουδών» πού ὀργάνωσε τὸ 'Υπουργεῖο Πολιτισμοῦ καὶ 'Επιστημῶν. Στὸ συνέδριο πῆραν μέρος καὶ ἔκαναν ἀνακοινώσεις ἑκατὸ περίπου διδάσκαλοι καὶ καθηγητὲς τῆς νέας ἑλληνικῆς σὲ πολλὰς χῶρες τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς 'Αμερικῆς, καθὼς καὶ στὴν Αὐστραλία. 'Επίσης ἔλαβαν μέρος μὲ ἐκπροσώπους τῶν καὶ τὰ Πανεπιστήμια 'Αθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης, καθὼς καὶ τὸ 'Ινστιτοῦτο Νεοελληνικῶν Σπουδῶν. Στὸ συνέδριο συζητήθηκαν τὰ προβλήματα τῆς διδασκαλίας τῆς νέας ἑλληνικῆς στὸ ἐξωτερικόν, ἀνταλλάχθηκαν ἀπόψεις καὶ ἔγινε ἐνημέρωση γιὰ τὴ διάδοση τῶν νεοελληνικῶν σπουδῶν στὰ ξένα Πανεπιστήμια, τὴν ἐπαγγελματικὴ καὶ οἰκονομικὴ κατάστασι τῶν λεκτόρων καὶ τὶς συνθήκες ἐργασίας τους, οἱ ὁποῖες σὲ πολλὰς χῶρες εἶναι καλές, ἐνῶ σὲ ἄλλες μποροῦν νὰ θεωρηθοῦν ἐνθαρρυντικὲς. Στὰ πλαίσια τοῦ συνεδρίου ἀποφασίστηκε καὶ ἡ ἴδρυσις Εὐρωπαϊκῆς 'Εταιρείας Νεοελληνικῶν Σπουδῶν.

Συμπόσιο μὲ θέμα «Βυζάντιο καὶ 'Ισλάμ» στὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Λονδίνου.— Στὰ πλαίσια τοῦ «'Ισλαμικοῦ Φεστιβάλ» πού πραγματοποιήθηκε στὸ Λονδίνο ἀπὸ τὸν 'Απρίλιο ὡς τὸν 'Ιούλιο τοῦ 1976, διοργανώθηκε, μὲ τὴν πρωτοβουλία τῆς «'Εταιρείας γιὰ τὴν προαγωγὴ τῶν ἑλληνικῶν σπουδῶν», στὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Λονδίνου, στίς 24 Μαΐου, ἕνα εἰδικὸ συμπόσιο μὲ θέμα τὶς σχέσεις τοῦ Βυζαντίου μὲ τὸ 'Ισλάμ. Πρῶτος ὁμιλητὴς ἦταν ὁ ἱστορικὸς τοῦ Βυζαντίου καὶ τῶν σταυροφοριῶν Sir Steven Runcinam. Ἄλλοι ὁμιλητὲς μίλησαν γιὰ διάφορες ἀπόψεις τῆς ἱσλαμικῆς τέχνης καὶ γιὰ τὴ σχέση της μὲ τὴ βυζαντινὴ. Τὴν ἑλληνικὴ ἐπιστῆμὴ ἀντιπροσώπευσε ἡ κυρία 'Ελένη Ποταμιάνου - Φίλωνος, ἡ ὁποία μίλησε γιὰ τὶς σχέσεις τῆς Βυζαντινῆς μὲ τὴν τέχνη τῶν Φατιμιδῶν.

Β' Διεθνές Συμπόσιο τοῦ Αἰγαίου.— Στὴ Μήθυμνα τῆς Μυτιλήνης, ἀπὸ 15-20 Αὐγούστου 1976, πραγματοποιήθηκε τὸ Β' Διεθνές Συμπόσιο τοῦ Αἰγαίου, μὲ θέμα: «Τὸ Αἶγαῖο στὴν ἱστορία καὶ τὴν τέχνη». Τὸ Συμπόσιο τελοῦσε ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ 'Υπουργείου Πολιτισμοῦ καὶ 'Επιστημῶν, τοῦ Δήμου Μηθύμνης καὶ ὀργανώθηκε ἀπὸ τὴ Φιλολογικὴ Στέγη 'Εφταλιώτη καὶ ἀπὸ εἰδικὴ 'Οργανωτικὴ 'Επιτροπὴ ἀπὸ τοὺς κ.κ. Δ. Νιάνια, καθηγητὴ τοῦ Πολυτεχνείου, 'Αρ. Σκιαδᾶ, καθηγητὴ Πανεπιστημίου, Μ. Γούτο, κοινωνιολόγο, Λ. Αἰναρᾶ, Διευθυντὴ 'Υπουργείου Πολιτισμοῦ, Γ. Βαλέτα, λογοτέχνη, καὶ Π. Δ. Πανταζή, φιλόλογο. 'Εκτὸς ἀπὸ τὶς ἐπιστημονικὰς ἀνακοινώσεις, στὰ πλαίσια τοῦ Συμποσίου ἔγιναν καὶ οἱ ἀκόλουθες ἐκδηλώσεις: 'Εκθεσις Αἰολικοῦ βιβλίου, θεατρικὲς παραστάσεις στὸ κάστρο τῆς Μήθυμνας, λαϊκοὶ χοροὶ καὶ καραγκιόζης, καθὼς καὶ τὰ ἐγκαίνια τοῦ Μουσείου 'Εφταλιώτη.

Συμπόσιο 'Ιστορίας τῶν Συνόδων.—Τὸ Συμπόσιο 'Ιστορίας τῶν Συνόδων ἀποτελεῖται ἀπὸ διεθνή ὁμάδα ἐπιστημόνων μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Γερμανὸ καθηγητὴ κ. Β. Μπραντμύλλερ,

καί ἔχει σκοπὸ τὴ συγγραφὴ καὶ ἔκδοσιν τῆς Ἱστορίας τῶν Χριστιανικῶν Συνόδων σὲ 30 τόμους. Οἱ ἐπιστήμονες-μέλη τοῦ Συμποσίου, ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὰ κράτη Γερμανία, Ἀγγλία, Ἰταλία, Γαλλία, Ἰσπανία, Ρουμανία καὶ Ἑλλάδα, συνέρχονται κατὰ διετῆ διαστήματα καὶ ἀσχολοῦνται μὲ τὰ ἐπιστημονικὰ καὶ πρακτικὰ προβλήματα τῆς ἐκδόσεως τῆς Ἱστορίας.

Τὸ ἐφετινὸ Συμπόσιο, τρίτο στὴ σειρά, ὀργανώθηκε ἀπὸ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιον τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἰδρύματος Πατερικῶν Μελετῶν, ποὺ ἔδρευε στὴ Μονὴ Βλατάδων Θεσσαλονίκης, καὶ πραγματοποιήθηκε στὶς αἴθουσες τοῦ Ἰδρύματος ἀπὸ 7-14 Ἰουνίου 1976. Ἡ ἐναρκτήρια συνεδρίαση ἔγινε στὴν αἴθουσα διαλέξεων τῆς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης.

Στὸ συνέδριον ἐξετάσθηκαν τὰ γενικὰ προβλήματα τοῦ Συμποσίου καὶ ἔγιναν οἱ ἑξῆς εἰδικές ἀνακοινώσεις: Β. Πέρρι, καθηγητῆς στὴ Ρώμη, «Ἡ Σύνοδος τῆς Κωνσταντινουπόλεως 879-880 σὰν φιλολογικὸ καὶ ἱστοριογραφικὸ πρόβλημα». Β. Ρόμπεργκ, καθηγητῆς στὴ Βόννη, «Ἡ Β' Σύνοδος τῆς Λυῶν (1274) καὶ οἱ σχέσεις τῆς Δύσεως πρὸς τὴν Ἀνατολή». Βάν Νίτεν βυζαντινολόγος τοῦ πανεπιστημίου Κολωνίας, «Ἀξιοπιστία τοῦ Σὺλβεστρου Συροπούλου ὡς πηγῆς γιὰ τὴν ἱστορία τῆς Συνόδου Φερράρας-Φλωρεντίας». Β. Μπραντμύλλερ, καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Augsburg, «Συμμετοχὴ τοῦ Ἰγνατίου Φὸν Ντέλλινγκερ στὶς συζητήσεις πρὶν ἀπὸ τὴν Α' Σύνοδο τοῦ Βατικανοῦ». Ε. Χρυσός, ὑφηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἰωαννίνων καὶ ἑφορος τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἰδρύματος Πατερικῶν Μελετῶν, «Σχέσεις τοῦ βυζαντινοῦ αὐτοκράτορος πρὸς τὴν Σύνοδον, μὲ εἰδικότερη ἀναφορὰ στὸν Ἰουστινιανό».

Μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου στὴ Θεσσαλονίκη, τὰ μέλη τοῦ Συμποσίου ἐπισκέφθηκαν τὸ Ἅγιον Ὄρος καὶ διάφορους ἀρχαιολογικοὺς χώρους καὶ μνημεῖα τῆς Μακεδονίας.

ΣΠΥΡΟΣ ΜΟΥΣΤΑΚΑΣ

Τιμητικὴ διάκριση στὸν καθηγητὴ Ι. Θ. Κακριδῆ.— Στὶς 21 Μαΐου 1976, στὴν ἐπίσημη αἴθουσα τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν τῆς Βιέννης ἀπονεμήθηκε ἀπὸ τὸν Πρύτανη τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βιέννης στὸν ὁμότιμο καθηγητὴ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Ι. Θ. Κακριδῆ τὸ ἔπαθλο Herder. Τὸ ἔπαθλο αὐτὸ ἀπονέμεται κάθε χρόνο σὲ διαπρεπεῖς ἐπιστήμονες καὶ καλλιτέχνες τῶν Βαλκανικῶν χωρῶν, ποὺ μὲ τὸ ἔργο τους βοήθησαν στὴ φιλικὴ συνεννόηση τῶν λαῶν τῆς Εὐρώπης. Ἀθλοθέτης εἶναι ὁ κ. Alfred Toepfer ἀπὸ τὸ Ἄμβουργο.

Μὲ τὴν εὐκαιρίαν αὐτὴ ὁ κ. Κακριδῆς εἶχε προσκληθῆ καὶ ἔδωσε, τὸν Μάιο καὶ τὸν Ἰούνιο, στὰ Πανεπιστήμια τῆς Βιέννης, τοῦ Salzburg καὶ τοῦ Innsbruck ἀπὸ δώδεκα μαθήματα μὲ θέμα: Εἰσαγωγὴ στὴν Ἑλληνικὴ Μυθολογία. Ἐπίσης μίλησε στὶς 29 Ἰουνίου στὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Graz καὶ στὶς 5 Ἰουλίου στὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Μονάχου μὲ θέμα τὴ θρησκευτικότητα τοῦ Πινδάρου.

Ἀντιχάρισμα στὸν καθηγητὴ Νικόλαο Π. Ἀνδριώτη.— Μὲ τὴν ἐπιμέλεια τῶν κ.κ. Α. Ι. Θαβώρη, Μ. Β. Σετάτου καὶ Β. Δ. Φόρη, μαθητῶν τοῦ ἀειμνηστοῦ καθηγητῆ τῆς Γλωσσολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης Νικολάου Π. Ἀνδριώτη, καὶ μὲ τὴ συνδρομὴ συναδέλφων, φίλων καὶ πολλῶν μαθητῶν του ἐκδόθηκε τὸ *Ἀντιχάρισμα στὸν καθηγητὴ Νικόλαο Π. Ἀνδριώτη*, Θεσσαλονίκη 1976, σσ. κδ', 568. Ὁ τόμος ἀποτελεῖται ἀπὸ 88 μελέτες ποὺ ὁ Ἀνδριώτης εἶχε δημοσιεύσει παλιότερα ἀλλὰ καὶ πρόσφατα σὲ ἐπιστημονικὰ περιοδικὰ, Ἐπετηρίδες, Ἡμερολόγια κτλ., καὶ ποὺ εἶχαν γίνῃ δυσεῦρετες.

Οι μελέτες χωρίστηκαν σε δώδεκα μεγάλες ενότητες ανάλογα με το περιεχόμενό τους. 'Ο συγγραφέας πρόφτασε να δη στο σύνολό του τον τόμο, πριν από τον ξαφνικό θάνατό του.

Ένα νέο περιοδικό κλασικῶν σπουδῶν: Illinois Classical Studies.— 'Ο τόμος ἐγκαινιάζει ἕνα νέο ἐτήσιο περιοδικό δημοσίευμα τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Ἰλλινόι. Ὅπως ἐξηγεῖ στο πρόλογικό σημείωμα ὁ ἐκδότης M. Marcovich, τὸ περιοδικό φιλοξενεῖ συνεργασίες (ὄχι μόνο ἀμερικανικῆς) ποῦ ἀναφέρονται στὶς κλασικῆς γλώσσες καὶ στὸν ἑλληνορωμαϊκὸ πολιτισμὸ στὸ σύνολό του. Χαρακτηριστικά, ὁ πρῶτος τόμος περιλαμβάνει 16 ἐργασίες σχετικῆς μετὴν ἑλληνικὴ φιλοσοφία, ἱστορία, νομισματικὴ, ἐρμηνεία κειμένων, κριτικὴ τοῦ κειμένου, κριτικὴ τῶν πηγῶν, γλωσσολογία, καὶ τὶς νεολατινικῆς σπουδῆς. 'Ο δεῦτερος τόμος, ὑπὸ ἐκτύπωση, θὰ περιέχει μελέτες γιὰ ἑλληνικὰ καὶ γιὰ λατινικὰ κείμενα, ἐνῶ ὁ τρίτος θὰ εἶναι ἀποκλειστικὰ ἀφιερωμένος στὴν ἑλληνικὴ φιλολογία, καὶ ὁ τέταρτος ἀποκλειστικὰ στὴ λατινικὴ.

Ἀναλυτικότερα: (1) G. M. Messing, «The status of [ae] in Attic Greek». Τὸ ἄρθρο ἐνισχύει τὴν ὑπόθεση τοῦ Buck γιὰ τὴν ὑπαρξὴ ἑνὸς ἐνδιάμεσου φθόγγου ἀνάμεσα στοὺς μαρτυρημένους [ā] (ἰων.) καὶ [ē] (ἀτ.), χρονολογεῖ τὴν ἐξέλιξη ἀνάμεσα στὰ 900 καὶ 400, καὶ τὴν ἐντοπίζει στὰ νησιά τοῦ Αἰγαίου. (2) M. W. Dickie, «On the meaning of ἐφήμερος». Προσπάθεια νὰ δεიχτῆ ὅτι ἡ γενικὰ ἀποδεκτὴ θεωρία τοῦ H. Fränkel γιὰ τὴ σημασία τοῦ ἐπιθέτου *ἐφήμερος* γιὰ τὴν ἐξέλιξη τῆς ἀρχαϊκῆς ποιητικῆς γλώσσας καὶ σκέψης στηρίζεται σὲ παρερμηνεία τῶν κειμένων. (3) T. Long, «The Parodos of Aristophanes' *Wasps*». (4) Hans Herter, «The Problematic Mention of Hippocrates in Plato's *Phaedrus*». Ἡ μνεία τοῦ Ἱπποκράτη στὸν πλατωνικὸ *Φαῖδρος* 270C ἀντικατοπτρίζει πραγματικῆς ἱπποκρατικῆς θεωρίας, ἢ προσαρμύζεται ἢ ἰατρικὴ θεωρία στὴ φιλοσοφική; (5) Th. J. Tracy, S. J., «Plato, Galen, and the Center of Consciousness». Εἶναι πιθανὸ ὅτι ὁ Γαληνὸς μόνο ὕστερα ἀπὸ ἐμπειρικὸ ἐλεγχὸ τοῦ πλατωνικοῦ δόγματος γιὰ τὸν νοῦ ὡς κέντρο τῆς συνείδησης προτίμησε νὰ στραφῆ στὸν πλατωνισμὸ ἀπορρίπτοντας τὴν ἀριστοτελικὴ φιλοσοφία. (6) G. M. Browne, «The Origin and Date of the *Sortes Astrampsychi*». Τὸ μικρὸ αὐτὸ ἔργο ἔχει γραφῆ προφανῶς στὴν Αἴγυπτο κατὰ τὸν 3ο αἰ. μ.Χ. Στὸ συμπέρασμα αὐτὸ καταλήγει ὁ συγγρ. μετὰ βάση ἐσωτερικὰ καὶ ἄλλα τεκμήρια. (7) Miroslav Marcovich, «Hephaestion, *Apotelesmatica*, Book I», Κριτικῆς παρατηρήσεις στὸ κείμενο τῶν Ἀποτελεσματικῶν τοῦ Ἡφαιστίου. (8) R. E. Mitchell, «Roman Coins as Historical Evidence: The Trojan Legends of Rome». Σκέψεις γιὰ τὴ χρησιμοποίησι τῶν νομισματικῶν μαρτυριῶν γιὰ τὴν εὔρεσι τῆς ἱστορικῆς ἀλήθειας συμπληρώνονται μετὰ πρακτικὴ ἐφαρμογὴ τῶν ἐκτιθεμένων ἀρχῶν. (9) D. F. Bright, «Confectum Carmine Munus: Catullus 68». Ἐξετάζεται λεπτομερῶς καὶ διεισδυτικὰ ἡ τριμερῆς δομὴ τοῦ ποιήματος καὶ συγκρίνεται μετὴν 2, 28 ἐλεγεία τοῦ Προπέρτιου. (10) B. B. Powell, «Poeta Ludens: Thrust and Counter-Thrust in *Eclogue* 3». Μελέτη τῆς ἐσωτερικῆς δυναμικῆς τῆς 3ης Ἐκλογῆς τοῦ Βιργιλίου. (11) G. Luck, «An Interpretation of Horace's Eleventh Epode». Ἀπὸ τὴν ἀνάληψι τοῦ συγγρ. προκύπτει ὅτι ἡ παραπάνω ἐπὸς δὲν εἶναι παρὰ μιμητικὴ παρωδία τοῦ ποιητικοῦ τρόπου τοῦ ἀρχηγέτη τῆς ρωμαϊκῆς ἐλεγείας Κορνήλιου Γάλλου. (12) L. Koenen, «Egyptian Influence in Tibullus». Οἱ κεντρικῆς ἰδέες στὴν ἐλεγεία I, 7 τοῦ Τιβούλλου δὲν εἶναι παρὰ θρησκευτικοῦ περιεχομένου δάνεια ἀπὸ τὴν παμπάλαια αἰγυπτιακὴ παράδοση. (13) H. Jacobson, «Structure and Meaning in Propertius Book 3». Δύο ὁμάδες ποιημάτων τοῦ δύσκολου τρίτου βιβλίου παρουσιάζουν ἐσωτερικὴ σύνδεσι. Ὁ συγγρ. μελετᾷ τὸν χαρακτῆρα αὐτῆς τῆς σύνδεσις διαφωτίζοντας ἔτσι τὸ συνο-

λικό σχέδιο του βιβλίου. (14) S. C. Fredericks, «Juvenal's Fifteenth Satire». Αναλύονται τὸ λεξιλόγιο καὶ ἡ δομὴ τῆς σάτιρας, ὅπου ἀναπτύσσεται ἓνα γνωστὸ λαϊκὸ μοτίβο, ἡ σύγκριση τῆς ἀνθρώπινης συμπεριφορᾶς μὲ τὸ ἦθος τῶν ζώων. (15) R. P. Oliver, «The Second Medicean Ms. and the Text of Tacitus». Ἡ ἔρευνα τοῦ συγγρ. ἀποκαλύπτει ὅτι ὁ κώδ. Laurentianus 68.2 τοῦ Τακίτου πρέπει νὰ πάσῃ νὰ θεωρῆται ὡς μοναδικὴ ἀξιόπιστη πηγὴ γιὰ τὴν ἀποκατάσταση τοῦ κειμένου τοῦ ἱστορικοῦ· ὁ ἕως σήμερα παραγνωρισμένος κώδ. Leidensis 16B προσφέρει μιὰ σειρά καλῆς ὡς ἀριστες γραφῆς. (16) J. J. Bateman, «Aldus Manutius' Fragmenta Grammatica». Συλλέγονται, κατατάσσονται καὶ ἐκδίδονται μὲ βραχὺ σχολιασμὸ ὅλα τὰ σωζόμενα ἀποσπάσματα τῆς γραμματικῆς τοῦ Μανουτίου, τὰ ἐγκατεσπαρμένα στὶς ἄλλες του πραγματεῖες.

J. N. KAZAZIS

Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης.

Ἀναγόρευση διδασκόντων.— Ἀπὸ τὴν 1 Ἀπριλίου ὡς τὶς 30 Ἰουνίου ἀναγορεύθηκαν διδάκτορες τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς οἱ ἀκόλουθοι:

Ἀλκιβιάδης Χαραλαμπίδης, μὲ θέμα: «Ἡ ἐλληνικὴ προσωπογραφία τοῦ 19ου αἰώνα» (8.4.1976).

Ἀγγελικὴ Λεμπέση, μὲ θέμα: «Οἱ στήλες τοῦ Πρινιά» (8.4.1976).

Ἐρατοσθένης Καψωμένος, μὲ θέμα: «Ἡ συντακτικὴ δομὴ τῆς ποιητικῆς γλώσσας τοῦ Σεφέρη. Ὑφολογικὴ μελέτη» (15.4.1976).

Μιχαὴλ Τιβέριος, μὲ θέμα: «Ὁ Λυδὸς καὶ τὸ ἔργο του. Συμβολὴ στὴν ἔρευνα τῆς ἀττικῆς μελανόμορφης ἀγγειογραφίας» (3.6.1976).

Günther Steffen Henrich, μὲ θέμα: «Κλητικὲς καὶ γενικὲς σὲ -ο ἀπὸ ἀρσενικά σὲ -ος στὰ μεσαιωνικά καὶ νέα ἐλληνικά» (10.6.1976).

Abdel Azim Karim, μὲ θέμα: «Ἡ ἱστορικὴ δομὴ τῆς ρωμαϊκῆς τραγωδίας Ὀκταβία σὲ σύγκριση μὲ τὴ δομὴ τῶν ἄλλων τραγωδιῶν τοῦ Σενέκα» (15.6.1976).

Ἐπίτιμοι διδάκτορες.— Στὶς 4 Μαΐου 1976 στὴ μεγάλη αἴθουσα τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἐγίνε ἡ ἀναγόρευση σὲ ἐπίτιμο διδάκτορα τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ καθηγητῆ τῆς ἀρχαιολογίας καὶ ἀρχαίας ἱστορίας στὸ Πανεπιστήμιο τῆς Lund (Σουηδίας) Einar Gjerstad. Μετὰ τὴν ἀναγόρευση ὁ τιμώμενος μίλησε μὲ θέμα «Archaic Cyrgus».

Ὁμιλίαι ξένων προσκεκλημένων.— Προσκαλεσμένοι ἀπὸ τὴ Φιλοσοφικὴ Σχολὴ μίλησαν οἱ ἀκόλουθοι:

Ὁ καθηγητῆς τῆς κλασικῆς φιλολογίας στὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Λονδίνου κ. Eric Handley, μὲ θέμα: «The Poet and his Audience: A study of exposition in Aristophanes» (13.4.1976).

Ὁ καθηγητῆς τῆς κλασικῆς φιλολογίας στὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Leeds κ. Peter Arnot, μὲ θέμα: «Πῶς νὰ κάνης τὸ κοινὸ σου νὰ μὴν πλήττη: ἡ τεχνικὴ τοῦ Εὐριπίδου» (15.4.1976) — ἡ ὁμιλία ἐγίνε στὰ ἐλληνικά.

Ὁ καθηγητῆς τῆς ἀρχαίας ἱστορίας στὸ Πανεπιστήμιο τῆς Ρώμης κ. Giovanni Pugliese Carratelli, μὲ θέμα: «Ὀρφικὸς βίος» (12.5.1976) — ἡ ὁμιλία ἐγίνε στὰ ἐλληνικά.

Ξένοι ἐπισκέπτες καθηγητές.— Ὁ κ. Mario Vitti, καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Παλέρμου, δίδαξε ὡς ἐπισκέπτης καθηγητῆς στὸ Τμῆμα νεοελληνικῶν σπουδῶν ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1975 ἕως 30 Ἀπριλίου 1976, μὲ θέματα: «Ἡ πρωτοπορία καὶ ἡ γενιά τοῦ 1930» καὶ «Ἐπτανησιακὴ Σχολή».

Ίνστιτούτο Νεοελληνικών Σπουδών (Ίδρυμα Μανόλη Τριανταφυλλίδη).— Τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου και το προσωπικό του Ίνστιτούτου βοήθησαν αποτελεσματικά το ΚΕΜΕ για την κατά το δυνατόν άσπογη εμφάνιση της «Νεοελληνικής Γραμματικής», έκδοση ΚΕΜΕ (1976).

Το Ίνστιτούτο διέθεσε δύο συνεργάτες του για να βοηθήσουν στη μεταγλώττιση των εγγράφων του Πανεπιστημίου, ύστερ' από την απόφαση της Συγκλήτου να καθιερωθή ή δημοτική για όλα τα έγγραφα του Πανεπιστημίου. Το τμήμα μεταγλωττίσεως, εκτός από την καθημερινή εργασία, ετοίμασε νέους τύπους εντύπων στη δημοτική, για όλες τις ύπηρεσίες και τις ανάγκες του Πανεπιστημίου.

Στο «Διεθνές Συνέδριον Νεοελληνικών Σπουδών» (Θεσσαλονίκη, 24.7-3.8.1976) εκπροσώπησε το Ίνστιτούτο και έκανε ανακοίνωση ο καθηγητής κ. Άγαπητός Τσοπανάκης.

Το Ίνστιτούτο αποφάσισε να υιοθετήση το μονοτονικό σύστημα και άρχισε να το εφαρμόζη στα έγγραφα του και στις εξωσχολικές εκδόσεις του. Φυλλάδιο με οδηγίες για την εφαρμογή του μονοτονικού διατίθεται από το Ίνστιτούτο (τηλ. 2392.2381).

Το Ύπουργείο Παιδείας αποφάσισε να αναθέση στο Ίνστιτούτο Νεοελληνικών Σπουδών τη σύνταξη «Λεξικού της Νέας Έλληνικής».

Μετά τον θάνατο του καθηγ. Χαράλαμπου Φραγκίστα, μέλους του Δ. Σ. του Ίνστιτούτου από την ίδρυσή του, το Δ. Σ. εξέλεξε νέο μέλος τον καθηγητή της Νομικής Σχολής κ. Νικόλαο Παπαντωνίου.

Στη θέση του κ. Έμμ. Στάθη, που παραιτήθηκε διορίστηκε νέος επιστημονικός συνεργάτης του Ίνστιτούτου ο κ. Εύαγγελος Πετρούνιας.

Άπό το Ίνστιτούτο κυκλοφόρησε το βιβλίο του Γάλλου γλωσσολόγου André Martinet, «Στοιχεία γενικής γλωσσολογίας», σε μετάφραση Άγαθοκλή Χααραλαμποπούλου. Επίσης κυκλοφόρησε σε νέα έκδοση, με διορθώσεις και προσαρμογή στη νέα σχολική Γραμματική, το βιβλίο «Τά νέα έλληνικά για ξένους», που έχει γράψει ομάδα διδασκαλιστών του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Έταιρεία Μακεδονικών Σπουδών.

Δ ι α λ έ ξ ε ι ς.— Κατά το πρώτο εξάμηνο του 1976 ή Έταιρεία διοργάνωσε τις εξής διαλέξεις:

Στυλιανού Πελεκανίδη: «Άνασκαφικές έρευνες στο όκτάγωνο των Φιλίππων» (19.2.1976).

Ίωάννη Στ. Νοτάρη: «Ό πατριωτικός άγώνας του Κοραή πριν και κατά την Έπανάσταση του 1821» (23.3.1976).

Αικατερίνης Ρωμοπούλου: «Τά πρόσφατα αρχαιολογικά εύρηματα της περιοχής Θεσσαλονίκης και Χαλκιδικής» (1.4.1976).

Άνδρέα Κ. Βαβρίτσα: «Άνασκαφαί εις τάς Αίγας (Λόγγος Έδέσσης), πρώτην πρωτεύουσαν του Κράτους των Μακεδόνων» (15.4.1976).

Έ κ λ ο γ έ ς.— Κατά τη Γενική Συνέλευση των μελών της Έταιρείας στις 20.6.1976 έγιναν εκλογές για την ανάδειξη του νέου Διοικητικού Συμβουλίου, το όποιο συγκροτήθηκε σε σώμα ως εξής: Πρόεδρος Κ. Βαβούσκος, Άντιπρόεδρος Άντ. - Αίμ. Ταχιάος, Γεν. Γραμματέας Ι. Βασδραβέλλης, Ταμίας Άθ. Κωνσταντινίδης, και σύμβουλοι Ν. Άνδριώτης, Άπ. Βακαλόπουλος, Χρ. Λαμπρινός, Στεφ. Παπαδόπουλος και Φ. Πέτσας. Τόν Ν. Άνδριώτη, μετά το θάνατό του, αντικατέστησε ο Κ. Χουλιβάτος, πρώτος έπιλαχών.

Ἰδρυση τμήματος Γλωσσολογίας.— Ἀπὸ 1.4.1976 καὶ μετὰ ἀπόφαση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου (7.3.1976) ἄρχισε ἡ λειτουργία τμήματος γλωσσολογίας ὑπὸ τὴν ἐποπτεία τοῦ καθηγητῆ Ν. Ἀνδριώτη καὶ μετὰ σκοπὸ τὴ συλλογὴ καὶ ἐπιστημονικὴ ἐπεξεργασία γλωσσικῶν ἰδιωμάτων τῆς Μακεδονίας.

Τὴν 1 Μαΐου πέθανε ὁ πρόεδρος τῆς Ἑταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν, ὁμότιμος καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης Χαράλαμπος Φραγκίστας. Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τῆς Ἑταιρείας, στὴ συνεδρίαση τῆς 28 Σεπτεμβρίου 1976 ἀποφάσισε ὁ ἐπόμενος τόμος τῶν *Ἑλληνικῶν* νὰ ἀφιερῶθῃ στὴ μνήμη του, μετὰ τὴν ἀναγραφὴ ἀφιερωτικῆς ἐπιγραφῆς.

Στὶς 29 Σεπτεμβρίου 1976 πέθανε ξαφνικὰ ὁ ὁμότιμος καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἑταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν καὶ ἓνας ἀπὸ τοὺς διευθυντῆς τῆς συντάξεως τῶν *Ἑλληνικῶν*, Νικόλαος Π. Ἀνδριώτης. Τὰ *Ἑλληνικά* στὸ ἐπόμενο τεῦχος θὰ δημοσιεύσουν ἑκτενὴ νεκρολογία γιὰ τὸν ἀείμνηστο συνάδελφο.